

Öppet brev till myndigheten:

Hejsan, hoppsan HSAN!

Jag skriver bara för att höra av mig eftersom Du är en av mina trognaste brevvänner. Det brukar för det mesta vara Du som skriver först, så jag tänkte att jag skulle höra av mig självmant den här gången.

Hoppas allt är bra där uppe i Stockholm och att hela Socialstyrelsefamiljen mår bra. Får jag förresten be om min hälsning till Dr A och Dr B? Du har skrivit så mycket om dem, att jag tycker att de känns bekanta. Så bra med korta namn. Det underlättar ju när man måste skriva många recept. Kanske jag ska byta namn till V? De där namnen är ju tagna förstås, det hör man ju.

Håller de på ännu? Jag menar, A brukar ju jobba någonstans där han klantar till det ordentligt. Så tillkallas Dr B och han klantar till det ännu mera. Ganska kul att läsa faktiskt. Ibland är de medicinare, ibland kirurger, ortopedier eller något annat. Tråkigt för dem att flacka runt så där, men man fattar ju med lillhjärnan varför de inte får stanna någonstans. Men det är nästan rörande hur de hänger ihop i ljuvt och lett, mest lett förstås.

Hör Du, har Du inte tänkt på att de faktiskt borde sluta som läkare? Ja, det bär mig emot att säga så om kolleger, men om de bara slutade skulle inte längre några medicinska misstag begås i Sverige. Man behöver inte bara slänga ut dem, man kan väl göra som med omöjliga politiker, låta dem bli landshövdingar eller ge dem något litet hälsodepartement att sköta? De kanske kunde specialisera sig på plötsliga tillslag hos misstänkta privata laboratorier? De är ju vana att göra bort sig. Du har väl mycket att göra i dessa dagar som vi alla? Jag funderar faktiskt på att praktisera utomlands, och jag undrar om inte det vore en god idé för Dig också?

Tag England till exempel. Där har man nyligen avslöjat en läkare som massmördare. Han hade det till hobby. Mycket sådant finns i det landet. Vad vi gör här är bara små hyss i jämförelse. Det vore ett eldorado för Dig. Du kan lägga ihop alla våra obducenter och allmänläkare och det är ändå inget emot

vad som händer i England. Tänk också på Dr J som förvandlade sig till Mr H när han tröttnade på att vara så där doktorsaktigt jättesnäll och ständigt förstående. Då var det minsann skönt att få spöa upp folk med käppen!

Jo, jag har faktiskt ett litet förslag också. Det finns ju patientföreningar för allting. De kan väl slå sig samman och med hjälp av Dig bilda en ansvarsnämnd dit vi kunde anmäla patienter? Du anar inte vad påfrestande de kan vara ibland, både olydiga och direkt oförsämda. Och anhöriga sen! När man själv är som mest sårbar, då hugger de minsann till! Du vet hur många bedragare, ligister och skojare det finns i det här landet. Tror Du att de blir snälla och fina som patienter? Nej Du, de kan bli riktigt obehagliga.

Jag tycker att patient-HSAN kunde dela ut erinringar om att ta medicin och lyda doktorn, varna för följderna av osunt leverne och dåligt samarbete och någon enstaka gång utfärda en svartlistning. Ja, missförstå mig inte. Det där sista skulle bara vara en yttersta konse-

kvens att tillgripa undantagsvis. Det skulle ändå vara en stor tröst för alla oss på sjukhusgolvet att möjligheten i alla fall fanns.

Om Du bara lovar att tänka riktigt noga på detta, så ska jag inte ta upp mer av Din säkert dyrbara tid. Du skriver väl snart igen?

Tillgivne vännen
Erne Vik
dr med